

AJUDANT A VIURE

En un context d'indiferència

Fa uns mesos, els bisbes de França reflexionaven sobre la indiferència religiosa i la visibilitat de l'Església preguntant-se: Què estem cridats a fer visible enmig d'una societat secularitzada? De què estem parlant quan reflexionem sobre la indiferència religiosa i demanem més visibilitat a l'Església?

Els estudiosos aporten els seus testimonis i aclariments constatant que en els nostres indrets la Tradició cristiana i l'Església catòlica són una mica marginades o desvalorades. La visibilitat de l'Església va de creixent en molts àmbits i hi ha qui demana iniciatives que reforcen la

seva visibilitat i la facin notar més present. Altres subratllen que descobrir aquests desafiaments ens hauria de fer passar d'una inquietud justificada a un discerniment espiritual, a una lectura de la nostra història que ens porti a intentar comprendre aquest fenomen de la indiferència més a fons i de manera més crítica, analitzant les seves cau-

ses i la seva evolució, i no tan sols a fer-li front adoptant postures combatives.

No seria millor multiplicar per la nostra part l'oferta d'experiències d'acompanyament amorós de tantes persones que circulen al nostre voltant buscant sentit a la seva vida? Hi ha fins i tot qui demana més experiències d'interiorització, aquelles experiències espirituals que han estat sempre un terreny privilegiat d'evangelització.

He llegit que «la temptació de la indiferència és contrària al desig natural d'Amor que hi ha al cor de les persones». Si això és així, és clar que el llenguatge de l'amor serà sempre el més visible per aquells i aquelles que viuen als marges del camí.

Demanem al Senyor la capacitat d'esforçar-nos en superar la lògica de «salvar les aparences» i tractem d'assegurar més lo fonamental de la nostra oferta de sentit. En un període com el nostre d'una certa descomposició social ens calen persones i comunions cristianes més sòlides i ben fonamentades en Jesucrist i en la seva manera d'entendre la vida i les relacions humanes.

Definitivament, si volem seguir presents de manera positiva en la construcció d'una societat més d'acord amb l'Evangeli haurem de reforçar més el nostre testimoni i allò que l'Església anomena «el primer anunci». Haurem de revifar les nostres celebracions litúrgiques de manera que deixen veure clarament una comunitat de germans i no tant uns consumidors anònims de sagraments. Haurem de multiplicar més i més els signes de servei generós als pobres i, per les circumstàncies particulars dels nostres països de vella cristiandat, haurem de parlar més de Jesucrist als joves abans de parlar de l'Església, un terme que pot evocar avui en dia realitats equívokes i que hauríem d'utilitzar amb més precisió.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe.

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

Via Crucis dels Portants del Sant Crist de Sant Llorenç

▶ Tots els diumenge de Quaresma a la parròquia de Sant Llorenç de Lleida, a les 6.45 de la tarda, tot seguit a la Missa de les 6, exercici del Via Crucis per l'interior del temple, presidit per la imatge del Sant Crist de l'Agonia, titular de la Pia Unió dels Portants del Sant Crist de Sant Llorenç.

Emotiu relleu en el departament de Patrimoni Artístic i Cultural de la diòcesi de Lleida

▶ D'acord amb la voluntat del bisbe Joan Piris, els laics també poden contribuir a la realització de tasques i serveis en el si de la Diòcesi de Lleida. Això no és cap novetat, però en el

camp del Patrimoni Artístic i Cultural s'ha produït un emotiu relleu entre un mestre molt estimat, Mn. Jesús Tarragona Muray, actual director honorari del Departament de Patrimoni Artístic i Cultural de la Diòcesi de Lleida i un deixeble seu molt agraït, el Dr. Ximo Company, catedràtic d'Història de l'Art de la UdL, actual director de l'esmentat departament. La col·laboració entre tots dos continuarà sent molt estreta i l'intercanvi de magisteris i coneixements en el terreny artístic i cultural continuarà sent molt fecund, i formatiu, entre tots dos responsables.

El bisbe Piris presideix la celebració del Dimecres de Cendra a la catedral de Lleida

El bisbe Joan Piris va presidir per primera vegada la celebració del Dimecres de Cendra, inici del temps quaresmal, a la catedral de Lleida. Com és costum s'inicià a les 7 de la tarda, amb el Via Crucis per l'interior del temple, presidit per la imatge del Sant Crist de l'Agonia de la Pia Unió dels Portants de Sant Llorenç, que van anar seguint les catorze estacions del Via Crucis.

Tot seguit tingué lloc l'Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe i concelebrada pel vicari general, el degà del capítol i demés capitulars. La imatge del Sant Crist de l'Agonia va encapçalar la processó d'entrada i fou duta fins al presbiteri pels Portants de Sant Llorenç, que durant tota la celebració van mantenir aixecat el Sant Crist.

El bisbe Piris en la seva homilia, referint al temps quaresmal, digué que és més important la meta que el camí:

«I la meta no és altra que reviuire la pasqua del Crist». El Sr. Bisbe convidà els fidels a viure la Quaresma amb actitud de reconciliació i conversió: «Deixeu-vos reconciliar per Déu, per que és Ell el que ens reconcilia». En referència a la Paraula de Déu llegida en la celebració, proposà com a programa per a la pregària el Sermó de la Muntanya: «...que és la síntesi de la vida cristiana». Pel que fa als tres aspectes més significatius del temps quaresmal com són la almoïna, el dejuni i la pregària, el bisbe Piris digué que calia fer-se una pregunta: «Per què, per a qui i com», tot dient: «fes-ho de cara al pare Déu».

Tot seguit el Sr. Bisbe procedí a la benedicció de la Cendra, símbol penitencial per excel·lència, que posteriorment imposà als concelebrants i a tots els feligresos que van assistir a la celebració.

La celebració, va cloure com és tradició amb l'adoració de la Creu.

VIII aniversari de la beatificació de Francesc Castelló

▶ El dimecres 11 de març tindrà lloc el VIII aniversari de la beatificació de Francesc Castelló. La comissió Pro Canonització ho celebrarà a l'església de Sant Pere. A les 6.30 h, Exposició del Santíssim; 7, Sant Rosari dirigit per l'Hospitalitat de Lourdes i a les 7.30 h, Eucaristia presidida per Mn. Gerard Soler, vicepostulador de la Causa de Canonització. Cloenda amb el cant dels Goigs i la veneració de la relíquia del beat.

DIUMENGE II DE QUARESMA

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 22,1-2.9a.10-13.15-18)

En aquells dies, Déu, per posar a prova Abraham, el cridà: «Abraham». Ell respongué: «Aquí em teniu». Déu li digué: «Pren, si et plau, Isaac, el teu fill únic, que tant estimes, vést-te'n al país de Morià i allà, dalt de la muntanya, que jo t'indicaré, sacrifica'l en holocaust».

Arribats a l'indret que Déu havia indicat a Abraham, hi aixecà l'altar i apilà la llenya. Llavors agafà el ganivet per degollar el seu fill. Però l'àngel del Senyor el cridà des del cel: «Abraham, Abraham». Ell li respongué: «Aquí em teniu». L'àngel li digué: «Deixa estar el noi, no li facis res. Ja veig que reverencies Déu, tu que no m'has refusat el teu fill únic». Llavors Abraham alçà els ulls i veié un moltó agafat per les banyes en una bardissa. Hi anà, el prengué i el sacrificà en holocaust en lloc del seu fill. L'àngel del Senyor tornà a cridar Abraham des del cel i li digué: «Escolta l'oracle del Senyor: "Ja que has fet això de no refusar-me el teu fill únic, juro per mi mateix que t'ompliré de benediccions i faré que la teva descendència sigui tan nombrosa com les estrelles del cel i com els grans de sorra de les platges de la mar; els teus descendents heretaran les ciutats dels seus enemics, i tots els nadius del país, per beneir-se, es valdran de la teva descendència, perquè has obeït el que jo t'havia manat."»

▶ Salm responsorial (115)

R. *Continuaré caminant entre els qui viuen / a la presència del Senyor.*

Crec amb tot el cor, tot i que deia: / «Que en sóc de dissortat», / al Senyor li voldria / la mort dels qui l'estimen. R.

Ah, Senyor, sóc el vostre servent, / ho sóc des del dia que vaig néixer. / Vós em trencàreu les cadenes. / Us oferiré una víctima d'acció de gràcies, / invocant el vostre nom. R. Compliré les meves promences, / ho faré davant del poble, / als atris de la casa del Senyor, / al teu bell mig, Jerusalem. R.

Capella de la ciutat de Damasc (a la Síria actual) on, segons la tradició, Ananias va batejar sant Pau

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,31b-34)

Germans, si tenim Déu a favor nostre, qui tindrem en contra? Ell que va entregar el seu propi Fill per tots nosaltres i no el va plànyer, com no estarà disposat a donar-nos-ho tot, juntament amb el seu Fill?

Qui es presentarà per acusar els elegits de Déu? És Déu qui els declara innocents. Qui gosarà condemnar-los? Jesucrist, el qui va morir, més encara, el qui va ressuscitar, és el qui està a la dreta de Déu intercedint per nosaltres.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 9,2-10)

En aquell temps, Jesús prengué Pere, Jaume i Joan, els dugué tots sols dalt d'una muntanya alta i es transfigurà davant d'ells: els seus vestits es tornaren fulgurants, i eren tan blancs que cap tintorer del món no hauria pogut blanquejar-los així. Se'ls aparegué Elies amb Moisès, i conversaven amb Jesús. Llavors Pere diu a Jesús: «Rabí, que n'estem de bé aquí dalt! Hi farem tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies». No sabia pas què dir, d'esglaiats que estaven. Llavors es formà un núvol que els cobria, i del núvol estant va sortir una veu: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat; escolteu-lo». Immediatament, mirant al seu voltant, ja no veieren ningú més, sinó Jesús tot sol amb ells.

Mentre baixaven de la muntanya, Jesús els manà que no referissin a ningú allò que havien vist, fins després que el Fill de l'home hagués ressuscitat d'entre els morts. Ells retingueren aquestes paraules i discutien entre ells què volia dir això de «ressuscitar d'entre els morts».

▶ Lectura del libro del Génesis (Gn 22,1-2.9a.10-13.15-18)

En aquellos días, Dios puso a prueba a Abrahán, llamándole: «¡Abrahán!» Él respondió: «Aquí me tienes.» Dios le dijo: «Toma a tu hijo único, al que quieres, a Isaac, y vete al país de Moriá y ofrécemelo allí en sacrificio, en uno de los montes que yo te indicaré.»

Cuando llegaron al sitio que le había dicho Dios, Abrahán levantó allí el altar y apiló la leña, luego ató a su hijo Isaac y lo puso sobre el altar, encima de la leña. Entonces Abrahán tomó el cuchillo para degollar a su hijo; pero el ángel del Señor le gritó desde el cielo: «¡Abrahán, Abrahán!» Él contestó: «Aquí me tienes.» El ángel le ordenó: «No alargues la mano contra tu hijo ni le hagas nada. Ahora sé que temes a Dios, porque no te has reservado a tu hijo, tu único hijo.»

Abrahán levanto los ojos y vio un carnero enredado por los cuernos en la maleza. Se acercó, tomó el carnero y lo ofreció en sacrificio en lugar de su hijo. El ángel del Señor volvió a gritar a Abrahán desde el cielo: «Juro por mí mismo —oráculo del Señor—: Por haber hecho esto, por no haberte reservado a tu hijo único, te bendeciré, multiplicaré a tus descendientes como las estrellas del cielo y como la arena de la playa. Tus descendientes conquistarán las puertas de las ciudades enemigas. Todos los pueblos del mundo se bendecirán con tu descendencia, porque me has obedecido.»

▶ Salmo responsorial (115)

R. *Caminaré en presencia del Señor en el país de la vida.*

Tenia fe, aun cuando dije: / «¡Qué desgraciado soy!» / Mucho le cuesta al Señor / la muerte de sus fieles. R.

Señor, yo soy tu siervo, / siervo tuyo, hijo de tu esclava: / rompiste mis cadenas. / Te ofreceré un sacrificio de alabanza, / invocando tu nombre, Señor. R.

Cumpliré al Señor mis votos / en presencia de todo el pueblo, / en el atrio de la casa del Señor, / en medio de ti, Jerusalén. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 8,31b-34)

Hermanos: Si Dios está con nosotros, ¿quién estará contra nosotros? El que no perdonó a su propio Hijo, sino que lo entregó por todos nosotros, ¿cómo no nos dará todo con él?

¿Quién acusará a los elegidos de Dios? ¿Dios, el que justifica? ¿Quién condenará? ¿Será acaso Cristo, que murió, más aún, resucitó y está a la derecha de Dios, y que intercede por nosotros?

▶ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 9,2-10)

En aquel tiempo, Jesús se llevó a Pedro, a Santiago y a Juan, subió con ellos solos a una montaña alta, y se transfiguró delante de ellos. Sus vestidos se volvieron de un blanco deslumbrador, como no puede dejarlos ningún batanero del mundo. Se les aparecieron Elías y Moisès, conversando con Jesús. Entonces Pedro tomó la palabra y le dijo a Jesús: «Maestro, ¡qué bien se está aquí! Vamos a hacer tres tiendas, una para ti, otra para Moisès y otra para Elías.» Estaban asustados, y no sabía lo que decía. Se formó una nube que los cubrió, y salió una voz de la nube: «Este es mi Hijo amado; escuchadlo.» De pronto, al mirar alrededor, no vieron a nadie más que a Jesús, sólo con ellos.

Cuando bajaban de la montaña, Jesús les mandó: «No contéis a nadie lo que habéis visto, hasta que el Hijo del hombre resucite de entre los muertos.» Esto se les quedó grabado, y discutían qué querría decir aquello de «resucitar de entre los muertos».

COMENTARI

La gran prova

fe. Jesús al Tabor, caminant cap a Jerusalem, encara representa una prova més radical, perquè la víctima del sacrifici és ell mateix. Tanmateix, la fe d'Abraham i l'amor del Crist és el fonament de l'esperança de la humanitat. No n'hi ha cap més.

La cultura contemporània dominant a Occident, ha anat fent rebaixes en el fonament de l'esperança. Primer, va rebutjar la fe d'Abraham i, va fer una opció humanista, sense Déu, que ja fa temps que va entrar en crisi. Actualment, impera un hedonisme consumista que vol donar un sentit materialista a la vida i,

tampoc no se'n surt. Cada vegada hi ha més gent que veiem que el materialisme és un camí que avança vers un fracàs encara més gran...

Abraham es va fiar de Déu. Jesús al Tabor confià plenament en el Pare. Nosaltres, avui, si volem reeixir d'aquesta crisi contemporània del món Occidental, hem de retornar a la fe confiada en la tendresa de Déu. Ja podem donar els tombs que vulguem, però no hi ha cap més sortida. Aquesta Quaresma ens està oferint una nova oportunitat...

Ramon Prat i Pons

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.): Dn 9,4b-10 / Sl 78 / Lc 6,36-38. ■ **dimarts**: Is 1,10. 16-20 / Sl 49 / Mt 23,1-12. ■ **dimercres**: Jr 18,18-20 / Sl 30 / Mt 20,17-28. ■ **dijous**: Jr 17,5-10 / Sl 1 / Lc 16,19-31. ■ **divendres**: Gn 37,3-4.12-13a.17b-28 / Sl 104 / Mt 21,33-43.45-46. ■ **dissabte**: Mi 7,14-15. 18-20 / Sl 102 / Lc 15,1-3.11-32. ■ **diumenge** vinent, III de Quaresma (lit. hores: 3a setm.): Ex 20,1-17 / Sl 18 / 1Co 1,22-25 / Jn 2,13-25.

La nostra vida és un procés en el qual es van alternant temps de prova i dificultat i temps de calma i superació. Potser abunda més la dificultat que la calma. Tanmateix, al llarg de la vida es presenten unes situacions en les quals toquem fons, ens cauen les seguretats i ens queda solament allò que és més bàsic. Són experiències tan dificultoses que de vegades, fins i tot, sembla que *ens quedem tirats per sempre a la cuneta i al marge de la vida...*

El passatge del sacrifici d'Abraham fou una dura prova en la seva

SÍNODE SOBRE LA PAROLA DE DÉU

La *lectio divina* com a lectura orant de l'Esclat

El Sínode ha promogut amb força la *lectio divina* o lectura orant i creient de la Bíblia. Fou el mètode pastoral «estrella», que meresqué una sessió monogràfica, inspirat en els Pares de l'Església i la tradició monàstica (*Regla de sant Benet*, 48), i té com a mestre el monjo cartoixà de Grenoble, Guigó II (†1188), amb aquestes etapes (text a, www.cartoixamontalegre.org.es):

1. S'inicia amb la lectura del text (*lectio*): *què diu el text bíblic en si?*
2. Segueix la meditació (*meditatio*): *què ens diu aquest text bíblic?*
3. S'arriba a l'oració (*oratio*): *què li diem al Senyor com a resposta a la seva Paraula?*
4. Es conclou amb la contemplació (*contemplatio*): *quina conversió de la ment, del cor i de la vida ens demana el Senyor?*

El Sínode enumerà altres formes com «els exercicis espirituals en la vida quotidiana; els *Seven Steps* —“set graons”— a l'Àfrica; diversos mètodes de pregària; compartir en família i comunitats eclesials de base...». Aquí és on es pot retrobar: el mètode de la revisió de vida dels moviments d'A.C.; l'estudi d'Evangelis del Pradó; les formes recents de lectura bíblica (fraternitat missionera «*Verbum Dei*»; camí neocatecumenal; comunitat sant Egidi...). Per això «els Pares sinodals veuen en l'àmplia difusió de la *lectio divina* un veritable signe d'esperança i animen tots els responsables eclesials a multiplicar els esforços en aquest sentit» (*Prop.* 22), i «confien que —fins on sigui possible— cada fidel posseeixi personalment la Bíblia» (*Prop.* 9).

Dr. Salvador Pié-Ninot

EL HIMNO AL AMOR

«El amor es comprensivo»

Dios, último sentido de la vida

Un periodista preguntó al compositor creient, de prestigi internacional, director de orquestas sinfónicas Cristóbal Halffter:

P. «Supongamos que Dios no existe, ¿se pega un tiro?»

R. «Machado afirmaba: “Dios nos libre... de un Dios inexistente”».

Sartre, en una novel·la, narra en primera persona la angustia existencial que acosa a su protagonista, en la que hay frases cortas y tajantes, que dejan claro que no hay solaz ni consuelo para quienes todo es absurdo y que la vida no tiene ningún sentido.

Wittgenstein dijo: «Rezar es pensar en el sentido de la vida».

Frajó afirma: «Sin Dios el único final son las “paletadas de tierra” que alguien arrojará sobre nuestros despojos».

Pascal afirmaba: «Prefiero equivocarme en un Dios que no existe... que equivocarme no creyendo en un Dios que existe... Si después no hay nada —evidentemente nunca lo sabré— cuando me hunda en la nada eterna... pero si hay algo, si hay Alguien —Dios— tendré que dar cuenta de mi actitud de rechazo».

El filósofo Zubiri decía que lo religioso es parte constitutiva del hombre, es decir, se encuentra inscrito en todo ser humano. Otra cosa es que esa impronta se formule o no positivamente».

J. M. Alimbau

SANTORAL

8. ✠ Diumenge. Sant Joan de Déu (1495-1550), rel. portuguès, fund. a Granada de l'Orde Hospitalari (OH), patró dels malalts i dels bombers; sant Veremon (Bermudo) d'Irache, abat; santa Aurèlia de Niça, mr.

9. Dilluns. Santa Francesca Romana (1384-1440), rel. viuda, fund. Oblates benedictines; sant Pacià, bisbe de Barcelona (s. iv); sant Dagobert, laic.

10. Dimarts. Sant Simplicí, papa (468-483); sant Macari, bisbe de Jerusalem; sant Càndid o Candi, mr.; beata Maria-Eugènia Milleret de Brou, vg., fund. de les Religioses de l'Assumpció.

11. Dimecres. Sant Eulogi, prev. de Còrdova i mr. (859); santa Àurea (Oria), vg., abadessa de Villavelayo (Castella); santa Rosina, vg.

12. Dijous. Sant Innocenci I, papa (401-417); sant Maximilià, militar mr. (295); sant Bernat, bisbe; sant Teòfanès, monjo; beat Lluís Orióne, prev. salesià.

13. Divendres. Sant Roderic (Rodrigo) i sant Salomó, mrs. (863) a Còrdova; santa Patrícia, mr.; sant Ramir (s. vi), monjo i mr.

14. Dissabte. Sant Arnal, abat benedictí i màrtir (1255); santa Matilde (†958), emperadriu germànica; santa Florentina, verge.

ENTREVISTA

► RAMON ALBERDI

L'heroïna Dorotea

Dorotea de Chopitea va ser una mare de sis filles que va viure en la Barcelona de mitjans del segle XIX. Cristiana de l'alta burgesia, membre de diverses famílies espirituals, va emprar el seu temps i els seus recursos a impulsar institucions dedicades a la millora de les condicions de vida dels nous exclosos. L'historiador salesià Ramon Alberdi ha fet un repàs de la vida d'aquesta heroïna barcelonina en el llibre *Dorotea de Chopitea i de Villota (1816-1891). Construir una Barcelona per a tothom* (Fundació Edebé, 2009). L'obra insisteix en el context històric i social en el qual va viure el personatge, així com el paral·lelisme entre la transformació de la ciutat i la seva pròpia transformació interior, a la llum del compromís de la fe.

Què destacaria de la figura de Dorotea de Chopitea?

Que essent una dona com la resta, casada i amb sis filles, va viure la fe cristiana fins a un grau heroic en la pràctica de la caritat organitzada i eficient. Es va entestar que Barcelona tingués espais per acollir tots els marginats. I ho va portar a terme amb una mirada àmplia: al costat dels seus familiars necessitats hi havia, sobretot, els nens —orfes— i els malalts —nens i adults, homes i dones—.

Malgrat els inconvenients que s'anava trobant, Dorotea va fer una gran feina. Com se'n sortia?

Pertanyia a l'alta burgesia barcelonina, però, com els seus recursos no arribaven a tot, va portar a terme la seva tasca en col·laboració amb moltes altres persones. Entre aquestes hi havia el seu marit, el banquer Josep M. Serra, diverses congregacions religioses dedicades a la promoció d'obres socials i culturals i, finalment, les anomenades *Juntas de Senyores*, que funcionaven en el catolicisme social de l'època.

Com resumiria els seus darrers anys, els de l'ancianitat profunda?

Dorotea era una dona *superactiva*. No podia quedar-se quieta a casa. Ella donava, però, principalment, es donava. Quan va tenir casades les seves filles i va quedar vídua, va posar totes les seves energies al servei del sector més humil de la ciutat: escoles populars, asils, hospitals, esglésies... Ella, en la seva modèstia, volia arribar allà on hi arribava l'acció pública. Per això va tenir una ancianitat fecunda, plena, feliç.

Òscar Bardaji i Martín

«El amor es comprensivo, el amor es bondadoso» (1Co 13,4). El amor tiene estas cualidades por su propia esencia.

Al describir estas propiedades, Pablo nos recuerda las posibilidades y capacidades que están ya en nosotros. Porque el amor está en nosotros. Sólo tenemos que dejarlo actuar. Estamos ante un fascinante himno a la acción del amor, que se nos da en el Espíritu Santo y está en cada uno de nosotros, pero que a menudo ocultamos con otros motivos u otras peculiaridades de nuestra alma.

Al leer y meditar estas palabras, hemos de entrar en contacto con el amor que hay en nosotros. El hecho de que estas frases del apóstol nos conmuevan muestra que en nosotros está ya el amor. Porque, de lo contrario, ni siquiera entenderíamos sus palabras. Y por eso debemos confiar en este amor, que puede transformar nuestra vida. El amor da fruto hacia fuera y, de este modo, se convierte en bendición para este mundo. El amor no transforma únicamente mi propio corazón, sino también la convivencia entre las personas. Es como la levadura que actúa en la sociedad, como una luz que ilumina la oscuridad de este mundo.

La palabra *makrothymei* del texto griego original, traducida por «es comprensivo», puede significar: «tener paciencia». Originariamente significa «ánimo grande, corazón grande». Para san Benito, el corazón grande es el criterio para conocer si una persona es espiritual. Dios sólo puede habitar a través de un corazón grande. El corazón grande tiene espacio para las personas. Está sosegado. Respira profundamente. Cerca de un corazón grande se puede vivir bien, pero el corazón angosto ahuyenta a las personas. Sólo un corazón grande puede sanar.

Anselm Grün

(El Himno al amor de San Pablo, Editorial Sal Terrae, Santander 2008)

AGENDA

Dia Universal de la UNER.—Diumenge 8 de març, 10 matí sortida cap a Llardecans, acte eucaríctic a la parròquia. 12.30 h, participació a l'Eucaristia presidida pel rector Mn. Josep M. Cebrià i visita a la capella-santuari de Loreto.

Eucaristia cantada per la Casa de Castella-Lleó al Carme.—Diumenge 8 de març, a les 12.30 del migdia a la parròquia del Carme, Eucaristia amb la participació i cants de la Casa Castella-Lleó, dins dels actes del cinquantenari de la parròquia.

Missa en homenatge a la vellesa a Sant Martí.—Diumenge 8 de març, 1 tarda a la parròquia de Sant Martí, Missa Rociera en homenatge a la vellesa, dins dels actes de les Jornades Culturals de la Casa d'Andalusia.

Pregària Vocacional a la catedral.—Diumenge 8 de març, 6 tarda a la capella del Santíssim de la catedral. Pregària Vocacional.

Eucaristia del segon diumenge de Quaresma a la catedral.—Diumenge 8 de març, 7.30 tarda a la catedral, Eucaristia del segon diumenge de Quaresma i cant de Vespres, presidida pel bisbe Joan Piris.

Acte AMPES Escoles Cristianes.—Dilluns 9, 8 tarda al paranimf de l'Acadèmia Mariana, conferència de la Federació d'AMPES de les escoles cristianes de Lleida.

Visita del Sr. Bisbe als col·legis Mater i Terraferma.—Dimarts 10, 11 matí visita del Sr. Bisbe al col·legi Mater Salvatoris. 5.15 tarda visita al Sr. Bisbe al Palau Episcopal dels infants de Primera Comunió del col·legi Claver. Dijous 12, 12.30 migdia, visita al col·legi Terraferma.

Curs de «Vida Creixent».—Dimarts 10 de març, 5 tarda a l'IREL, «L'amistat, l'espiritualitat i l'apostolat», per Francisco Baena.

Hora Santa de la UNER.—Dijous 12, 6 tarda, Hora Santa Eucarística a la capella de la residència «La Miraculosa» (Bisbe Messeguer 7), organitzada per la Unió Eucarística Reparadora (UNER).

Cicle «La Justícia» de l'IREL.—Dijous 12, 7.30 tarda a l'Institut d'Estudis Ilerdencs, nova conferència del Cicle «La Justícia» amb el tema «Societat mundial. Mecanismes de resolució de conflictes», a càrrec de Josep Serra i Grau, politòleg.

Curs de la Bíblia a Sant Martí.—Dissabte 14, 5 tarda a la parròquia de Sant Martí, curs de la Bíblia dedicat als Salms, a càrrec de Mn. Daniel Turmo.

Exercicis espirituals per a adults.—Del 23 al 27 de març, a la Casa d'Espiritualitat, organitzats pels Grups d'Oració i Amistat i dirigits pel P. R. Fabregat, jesuïta. Inscripcions: Tel. 973 261 090 - 652 180 687.

II Pelegrinatge a Terra Santa.—Tindrà lloc del 6 al 13 de juliol, organitzat per l'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes i presidit pel bisbe Joan Piris. Coordina el pelegrinatge Mn. Vicenç Alfonso, consiliari de l'Agrupació. Informació i inscripcions al telèfon 678 952 833.

Agenda actualitzada a la pàgina web:
www.bisbatlleida.org

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

Els fidels omplen la Catedral en el Rosari de Torxes i Eucaristia de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes

A deu dies d'haver-se celebrat la seva festa (11 de febrer), centenars de fidels van omplir de llum les naus de la catedral de Lleida el vespre del diumenge 22 de febrer, en el ja tradicional Rosari de Torxes, organitzat per l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes, per tal d'homenatjar la seva patrona.

Tots els assistents duïen en les seves mans els tradicionals fanals o torxes de paper, que l'Hospitalitat havia portat a Lleida des del santuari de Lourdes, on membres de la junta van assistir a la trobada internacional d'Hospitalitats, celebrada els dies 9 i 10 de febrer, en vigílies de la festa de la Mare de Déu. Amb aquests fanals o «torxes» van acompanyar la imatge de la Verge de Lourdes, guarnida de flors que era portada a les espatlles per quatre joves col·laboradors de l'Hospitalitat, que s'anaven tornant amb les voluntàries i brancadiers, vestides amb el seu tradicional uniforme.

Diversos membres de l'Hospitalitat van dirigir el rés del Rosari, amb els cinc misteris. La pregària de l'Ave Maria s'anava intercalant amb els tradicionals cants d'aquest santuari marià, com l'Ave de Lourdes.

El Rosari fou presidit pel bisbe de Lleida Joan Piris, acompanyat pels capitulars de la Catedral i altres preveres, entre ells un dels consiliaris de l'Hospitalitat Mn. Àngel Escales. L'altre consiliari, Mn. Ramon Galceran no va poder assistir als actes degut a la seva hospitalització. Durant la celebració es pregà per ell i per tots els malalts.

Finalitzat el Rosari tingué lloc la concelebració eucarística en honor de la Mare de Déu de Lourdes, que tingué com a pròleg una intervenció de la delegada de Pastoral de la Salut, la pediatra Montserrat Esquerda, que significà la celebració de la jornada del malalt.

El bisbe Piris en la seva homília es referí a les meravelles de Déu, de les quals se'n fa ressò l'escriptura: «una d'elles és la misericòrdia i el perdó de Déu», digué el Sr. Bisbe, referint-se als «pobres i els malalts com els preferits del Senyor». El bisbe tingué alhora paraules d'agraïment envers hospitalitat de Lourdes per l'oportunitat de celebrar la fe i reflexionar, amb veu alta i públicament. També en comunió diocesana i amb una més que notable assistència: «una oportunitat que cal agrair», digué.

Al finalitzar la celebració el president de l'Hospitalitat Ramon M. Reig va anunciar les dates del XXI pelegrinatge diocesà a Lourdes, que presidit pel bisbe Joan Piris tindrà lloc enguany els dies 26, 27, 28 i 29 de juny. El president va anunciar que l'Eucaristia mensual que l'Hospitalitat celebrava cada dia 11 de mes en l'Acadèmia Mariana, es farà enguany en diverses parròquies de Lleida, tal i com ja s'havia fet en altres anys. La primera d'aquestes eucarísties tindrà lloc l'11 de març les 7.30 de la tarda a la parròquia de Sant Pere, sumant-se així a la commemoració del VIII aniversari de la beatificació de Francesc Castelló.

Nomenaments a Càritas diocesana

El bisbe de Lleida Joan Piris Frígola, ha proposat del director de Càritas Diocesana, ha signat els següents nomenaments:

El Sr. *Francesc Romero Serrano*, secretari general de Càritas Diocesana de Lleida i membre del Consell Diocesà de Càritas.

El Sr. *Josep Anton de la Fuente Vilche*, administrador de Càritas Diocesana i membre del Consell Diocesà de Càritas.

25 de març, Dia de l'Encarnació

Cada home obert sincerament a la veritat i al bé, fins i tot entre dificultats i incerteses, amb la llum de la raó i no sense l'influx secret de la gràcia, pot arribar a reconèixer en la llei natural inscrita en el seu cor (cf. Rm 2, 14-15) el valor sagrat de la vida humana des del seu començament fins al seu terme, i afirmar el dret de cada ésser humà a veure respectat totalment aquest seu bé primordial. En el reconeixement d'aquest dret es fonamenta la convivència humana i la mateixa comunitat política.

Evangelium Vitae, n° 2

Dia de la Vida

25 de març, 6 tarda: Eucaristia per la vida a la capella de l'Hospital Arnau de Vilanova, la presidirà el Sr. Bisbe.

27 de març, 8 del vespre: Vídeo-fòrum sobre l'avortament (ho presentarà el Dr. Joan Vidal), a l'Acadèmia Mariana.

28 de març, 2/4 de 8 del vespre: Pregària per la vida dirigida per diferents comunitats de Lleida, a l'Acadèmia Mariana

25 de març

Dia de la Vida

Delegació Diocesana de Família i Vida de Lleida